

Per sota de 40.000 i baixant

Al Berguedà tenen més feina els enterraments que els ginecòlegs. I després de molts anys, la població total torna a quedar per sota dels quaranta mil habitants. El sabut envelliment imparable de la població, combinat amb l'expulsió de molts joves de tota condició per la manca d'oportunitats professionals i la marxa de molts immigrants que fan el viatge invers, magnifica el gran problema d'aquestes terres.

Revellir significa despoblament i empobriment respecte de les zones urbanes de la costa. El 25% dels locals d'origen o de naixement ja són vells. El 8% de la població local és estrangera. A part dels titulars del passaport espanyol, a la comarca hi viuen persones de 74 nacions més. I molts d'aquests han vingut per motius econòmics o per la pobresa i misèria del seu lloc de naixement. En general són joves i per tant en època de tenir fills. Els d'aquí de "tota la vida" ho han de veure com una gran oportunitat, renovadora i enriquidora.

Ningú podia imaginar aquesta varietat uns anys enrere. Fins i tot els més tancats al món o temorosos dels diferents han d'obrir la seva ment. Ens hi va el futur i el benestar de tots els que volem viure-hi.

Com que la piràmide actual de la població indica que hi ha molts forasters d'edat novella, seran ells els que potser mitigarán la pèrdua de població del Berguedà. Ben aviat, allò dels vuit cognoms catalans dels avis seran encara més molt mes rar del que ja és ara. Sortosament serem una societat diversa i mestissa. O, per contra, una reserva ètnica d'ancians que aniran explicant batalletes d'aquelles que comencen per allò de: "jo no sóc racista, però...".

EL RÀNQUING

Notícies més llegides a aquiberghueda.cat durant el mes de desembre

1

Vallcebre busca famílies que vulguin viure i engegar un negoci a la Masia Castellnou

2

El Pedraforca i la lluna plena del dia de Nadal

3

El nou LiDL de Berga obre portes amb cues

1 de cada 10 berguedans compleix els propòsits d'any nou

Any nou, vida nova. O això diuen. La realitat és que tan sols un de cada deu berguedans, aconsegueix dur a terme els propòsits d'any nou.

Per a trobar l'origen d'aquesta tradició, hem de retrocedir fins a l'any 1894. A la ciutat de Pasadena, Califòrnia, un revisor d'estació de 145 quilos anomenat John McFat es va proposar reduir el seu abusiu consum d'hamburgueses. Dos mesos després, McFat va morir de sobredosis després de frotre's 25 hamburgueses entre pit i espatlla una tarda de diumenge. Aquest va ser, el primer propòsit d'any nou fallit de la història.

A partir d'aquí, la tradició es va escampar arreu del món fins arribar també a les nostres contrades, però, quins són els propòsits més comuns entre els berguedans? Ho desvetllem a continuació:

Aquest any, ho saltaré tot per Patum:

No només els salts a la plaça. Tots els salts dels passacarrers, i la Patum Infantil. Que se sàpiga, ningú ho ha aconseguit. L'últim intent documentat va ser el juny de 1984. La guàrdia civil va detenir l'ultra Patumaire Antoni Capdepony durant el primer salt de plens de la Patum infantil. Havia segrestat un nen per poder saltar sense despertar sospites.

Aquest any, pujo caminant a Queralt per Sant Marc: Molta gent hi puja. Però els que ho fan, no necessiten proposar-s'ho per cap d'any per agafar la dreuera a peu. La taxa de fracàs és d'un 78%.

Aquest any, dimecres de Patum surto de tranquis: I una merda com un piano. A les dotze aniràs ben pet. *Y lo sabes.* La taxa de fracàs en aquest cas és del 99,7%.

Aquest any, em poso en forma: Sí. Habitualment en forma arrodonida. Aquí la taxa de fracàs no és tan elevada. Aproximadament el 45% dels que es posen aquesta meta, ho aconsegueixen. Per contra, compta amb un dels

fracassos més èpics documentats a la comarca. Es tracta del gironellenc Miquel Gos, que l'any 2002 es va marcar aquest propòsit. El dia 1 de gener va fer obrir un gimnàs per a ell sol tot i ser festiu, perquè estava convençut que aquell, era el seu any. Va passar la resta de l'any ajagut al sofà de casa.

Aquest any deixo de fumar: No és fàcil, però es pot aconseguir. Uns 4000 berguedans comencen el dia 1 de cada any amb la ferma convicció de no fumar. Gairebé la meitat s'han fumats un piti abans que acabi el dia. El fracàs més sonat que es recorda, també és en mans del gironellenc Miquel Gos. El dia 1 de gener de 2002 a les 10:45 és va fumar un cigar al balcó del gimnàs.

Aquest any, no penso fer cap propòsit d'any nou: Taxa de fracàs d'un 100%. És un oximoron. Si t'has fet aquest propòsit de cap d'any, probablement ets imbècil, o tens problemes mentals. O les dues coses.

Més informació a: www.berguedaonline.com